

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg takker for den højtærede Udenrigsministers Tilslutning til den Del af min Tale, som den højtærede Minister forstod. I Anledning af de Betragtninger, som er blevet gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Drachmann, maa jeg udtale min dybeste Beundring for det ærede Medlem, som stadig er begejstret for konservativ Selvforsyningspolitik, ikke mindst naar det ærede Medlem ser hen til de skønne Resultater, denne Politik har naaet i Form af Landbrugskrise og Arbejdsløshed, og som nu har givet sig Udtryk i en Militarisme af storstilet Karakter. Naar denne Politik er ført gennem nogle Aar med det Resultat, at Kapitalisterne tjener saa mægtigt, at det er muligt, at Arbejdere og Bønder, som ikke selv kan leve af det, der er til Rest, saa kan faa en lille Smule Hjælp fra de Kapitalister, som maaske aldrig har gjort en Times Gavn, saa har man rigtignok naaet en Tilstand, som maa give Grundlag for den dybeste Beundring!

Udenrigsministeren (P. Munch): Der er, siden jeg sidst havde Ordet, kun faldet faa Bemærkninger, om hvilke jeg behøver at udtale mig.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen mente, at Vareknapheden var et Resultat af den bestaaende Regulering eller maaske, sagde han, i al Almindelighed af Afspærringen. For saa vidt som det er Afspærringspolitikken i andre Lande, kan man med Rimelighed sige dette, men for vort Vedkommende er Vareknapheden et Udtryk for, at vi har mindre at købe for, at det ikke er muligt at indbringe til Danmark saa store Summer fra den øvrige Verden som i tidligere Tid. Det ærede Medlem syntes at finde Valutaattesternes Værdi i den Mulighed, som Købmændene havde for at forhøje Priserne paa Grund af det bestaaende System. Hvis Købmændene i stort Omfang havde saadanne Muligheder, er jeg tilbøjelig til at tro, at Købmændsstanden med større Begejstring vilde være gaaet i Ilden for Valutasystemet i de forløbne Aar, end det har været Tilfældet. Hvis der foreligger en saadan Fortjenstmulighed for Købmændene, vilde det ærede Medlem have, at disse Værdier skulde overføres til Landbruget.

Men det er mig ikke klart, paa hvilken Maade det ærede Medlem tænker sig at

dette skal ske, og jeg har heller aldrig hørt nogen Bevisførelse for, at der virkelig der er saadanne Værdier at overføre, og saa længe noget saadant ikke er fremlagt for mig, kan jeg ikke udtale mig nærmere derom.

Det ærede Medlem spurgte, hvad et nyt Andelsselskab skal gøre for at komme med i Forhandlingerne. Dertil kan jeg svare, at det maa ligesom andre nye Organisationer søge at komme til Forstaaelse med de bestaaende Organisationer om Deltagelse i Drøftelserne. I det Øjeblik en saadan Forstaaelse kan opnaas, skal vi naturligvis være ganske rede til at drøfte Spørgsmaalene med alle de Grupper fra det paagældende Erhverv som fra andre Erhverv, som kan antages at kunne være med i et saadant Samarbejde.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann fremsatte to Bemærkninger, om hvilke han fra tidligere Diskussioner vil vide, at jeg er enig med ham. Den ene var den, at vi i den nuværende Situation i Verden maa indrette os efter de Vilkaar, under hvilke vi arbejder. Den anden den, at dansk Erhvervsliv har en ensidig Karakter, som stiller os meget vanskeligt baade i Forhandlinger udadtil og i hele vor Økonomi ogsaa i Perioder, hvor denne mindre afhænger af Forhandlinger.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at oprindelig havde han i Betænkningen skrevet noget, der var værre end det, der nu staar. Det ærede Medlem havde skrevet, at der ikke var opnaaet, hvad Situationen indebar Mulighed for. Ja, der er den Forskel mellem det, som det ærede Medlem altsaa i et ubesindigt Øjeblik havde tænkt sig at skrive, og det, han efter nøjere Overvejelse skrev, at det første var urigtigt og det sidste er rigtigt. Nogen nærmere Diskussion behøver vi altsaa ikke at komme ind i om dette Spørgsmaal.

Naar det ærede Medlem derimod sagde, at man under Forhandlinger med Tyskland ikke blot skulde tænke paa, hvorledes Danmark stod, hvis der intet Resultat blev, men ogsaa, hvorledes Tyskland vilde staa, saa er det en Udtalelse, som jeg i alt Fald kun kan være ham taknemmelig for. Jeg haaber, den maa gøre Virkning over for Tysklands Forhandlere, og jeg skal afholde mig fra enhver Modsigelse, der muligvis kunde virke opmuntrende paa disse. Men for mit eget Vedkommende vil jeg sige, at vi under Forhandlingerne bestemt har hævdet, at man ikke kunde gaa ud fra, at Danmark maatte tage en Aftale for enhver Pris. Hvis vi havde ment, at dette var nød-